

Postkortíð hjá fólkaflokkinum

Oddagrein

FYRI einum tveimum árum síðani reikaðu tveir fólkafloksprofetar kring landið. Teir reikaðu bygd úr bygd við einum fólkaflokslyfti um bruttuskatt, sum m.a. skuldi føra við sær, at sjálvuppgávan skuldi rúmast á einum postkortí.

VIÐ hesi bruttuskattaskipan fólkafloksins skuldu øll fáa minni skatt. Landskassin og kommunurnar skuldu fáa meiri pening í kassan. Ja, hetta ljóðar sjálvandi lógið, men soleiðis søgdu hesir profetarnir. Sjálvuppgávan skuldi gerast so einföld og somuleiðis skattin, at bæði tann almennta skattaumsitingin og einstaklingurin finga munandi minni arbeiði av sjálvuppgávuni.

Í MEIRA enn eitt ár hevur fólkaflokkurin nú sitið við ábyrgdini av fjggjarmálum og harvið eisini av skattmálum í landsstýrinum. Men enn hevur ongin løntakari kent fyrimunin av tí hálvada skattaparadisinum hjá fólkaflokkinum. Har er heldur onki at hóma. Bruttoskattaskipanin gjørdist ikki nakar lætti fyri palliba. Sjálvuppgávan á einum postkortí merkti í veruleikanum, at skrivstovuárbeidið gjørdist munandi størri, bæði hjá almennu skattaumsitingini og hjá tí einstaka.

SKATTGJALDARIN, ið áður setti allar sínar frádráttir á sjálvuppgávuna eina ferð um árið, skal nú senda fleiri umsóknir inn um landskassastuðul til ymiskar útreiðslur, sum hann áður kundi draga frá í skattinum. Hann skal senda umsókn um stuðul til duplutt húsarhald, umsókn um stuðul til ferðing millum heim og arbeiðspláss, og er skattgjaldarin sjómaður, skal hann eisini senda umsókn inn um stuðul til telefonútreiðslur. Her er alt ein sannur ruðuleiki. Almenna og privata skattaumsitingin er nógv meira umfatandi enn nakrantíð.

SERA snildisliga varð bruttuskattaskipanin hjá fólkaflokkinum skipað soleiðis, at løntakarin misti rættin at draga gjøldini frá, sum verða góldin til ávikavist samhaldsfasta og ALS, uttan at landskassastuðul verður latin í staðin, meðan rætturin hjá B-skattgjaldarum at draga síni inngjöld til samhaldsfasta og ALS frá á roknskapinum varð varðveittur.

TAD hevði miklan skund hjá fólkaflokkinum at fáa eina bruttuskattaskipan setta í verk fyri A-skattgjaldararnar longu frá 1. januar seinast. Sagt varð, at bruttuskattaskipanin fyri B-skattgjaldarar skuldi koma eitt ár seinni, og t.v.s. frá 1. januar komandi. Vit fara at minna landsstýrismannin á, at tíðin styttest, og skal tingið fáa rimuliga tíð at viðgera málið í, eigur hann at fáa framlegguna frá hondini nakað skjótt.

EITT eiti av eini bruttuskattaskipan hava vit fingið. Men skatturin hjá vanligu løntakaranum gjørdist ikki minni. Skrivliga samskiptið millum skattgjaldaran og almennu skattaumsitingina er fleirfaldað. Soleiðis siggja tvey út í dag – fólkafloks profetiini um sjálvuppgávuna á einum postkortí!

Sosialurinn

Viðmerking

Oyggjatiðindi – eisini køstur hjá Dimmu

Tær søgur, sum eru ov »fínar« til Oyggjatiðindi, enda í Dimmalætting, og fær søgur, sum er ov »skitnar« til Dimmalætting, enda í Oyggjatiðindum

Bláðstjórnin á Oyggjatiðindum hevur fleiri ferðir í lesarabrevum, hann so fínt gevur dulnevi »Fólkafloksmaður«, »Errin haldari av Oyggjatiðindum«, »KlossHans« ella »Lesihestur«, skrivað eitt og annað niðursetandi um meg sum persón. Eg veit, at tað er sjálvur bláðstjórnin, sum skrivar hesi lesarabrev, tí eg kenni bæði muruna í honum og skrivihátt hansara. Eg skal ikki viðmerkja slíka skriving nú, men fari at koma til hana seinni, tá ið hansara privatu víðurskipti eisini verða tikin við, tú veist: »eyga fyri eyga og tonn fyri tonn«.

Orðaljóðið er tað sama sum í greinunum hann skrivar, andin við ella vit kundu sagt luftin.

Øll henda dulda skriving, sum andar av hatri, undirlutakenslu, óvundsjúku, einum truplum uppvøkstri, stavar helst frá, at eg í bók míni »Úr egnum barmi« havi nevnt eitt og annað hessini um starvstíð mína á Oyggjatiðindum, Klein-tíðindum, í fjór sum bláðstjórnin á Lýðarsvegi ikki dámar, hvat tað so er.

Vónandi fær hann stundir at koma fram við tí nú, tí tað kann ikki vera bert tað, at hann skrivaði alt blaðið sjálvur, tá ið hann sat í Geginum og skrivaði samrøður við seg sjálvum, umframt øll lesarabrevini. Og heldur ikki ber tað, at eg gá honum fleiri tips um greinir, m.a. spluprins á Teistanum. Nei, tað má vera okkurt annað og djúpari.

Tolir einki av sjálvur

Hetta er so bara aftur eitt dømi um, at tá ið tú livir av at skriva um onnur menniskju og spilla tvey út, toli tú einki av sjálvur. Eg kenni muruna í Klein-smiðinum og veit, hvussu lítið hann toli av.

Men tað er eingin trupuleiki at skriva um kristinlívið hjá øðrum, familjulívið hjá øðrum, afturhaldandi nevna onnur reyvarar, drukkenboltar, bedragarar

o.s.fr. Tað skal bara einki skrivast móti sær, harra Klein-smiðin.

Tá ið tú soleiðis nú í skjótt triati ár hevur livað av at spilt onnur fólk út, hongt tvey upp í leysari luft, avklætt tvey við fólum søgum um tvey, skotið tvey í »Skotinum« við øllum helvitis pinslum og kallað tvey bæði eitt og annað, mást tú rokna við, at einaferð verður sami eiturflur vendur móti sær sjálvum.

Tú hevur í lesarabrevum í seinastuni slengt um teg við ákoyringum móti mær um mitt privatliv, men hvat við at skriva eitt sindur um, hvussu tað var at gjalda mær mína frítíðarløn? At eg mátti fáa sakførara at hjálpa mær at fáa frítíðarlønina? Skriva eitt sindur um tað, góði maður.

Tú hevur í seinastuni skrivað í lesarabrevum um stuðulin til mínar bókaútgávur, at eg skal bara halda kjaft, tí eg fái »í høvd og reyvu«, sum eitt lesarabrev hjá tær nevndist, har tú brúkti dulnevi »Lesilestur«, men hvat við at skriva eitt sindur um tíni egnu peningavíðurskipti við Dimmalætting, at Dimmalætting heldur hondina yvir tær enn, tó at tú skyldar fleiri hundrad túsund krónur fyri prenting? Greið eitt sindur frá hesum, antin í grein ella í lesarabrevum og spyr, hvussu tað ber til, at tú skalt fáa títt blað prentað so bíliga, fyri bert 4.000 krónur hvørt blað?

(Sum eitt kuriosum kundu vit vist til lesarabrevini hjá tær nú um stuðulin til blaðútgávu, sum tú ikki fært, men hetta eru nú gomul lesarabrev, sum verða tikin fram, tá ið tú ert hart spædur figgarljuga, sum eg skjilt, tú ert nú).

Hentur idiotur

Tú hevur skrivað aftur og aftur um, hvussu nógvan rotinskup tú hevur avdúkað ella grumsað fram, men sig okkum hvønn? Set navn á hann, so hetta ikki bara er orðaskvaldur, tí sannleikin

er tann, at tú hevur einki avdúkað ella grumsað fram. Tú hevur bara verið ein hentur idiotur í spælinum.

Stóri parturin av grumsinum er komin frá Dimmalætting, (tað nýggjasta grumsið var greinin um Oyggjaleikamyndirnar), sum meira og minni kann gera við teg sum hon vil, og okkurt havi eg givið tær sjálvandi eisini tann tíð tað var (tær fimm-seks Globalforsíðurnar, sum eru bestu søgur nakrantíð hava staðið í Oyggjatiðindum, sum eg skrivaði, og tá tú so tók yvir var einki uttan gor eftir), og so er restin komin frá illoyalium starvsfólki í almenna sektorinum, sum vit kanska fáa høvi at nevna nøvnini á í øðrum sambandi, verður ágangurin at bólgna.

Spell at Dimma ikki yvirtók

Tað er onkur, sum hevur sagt, at Oyggjatiðindi kundu verið eitt gott »blað«. Men Oyggjatiðindi verða ongantíð eitt gott »blað«, so leingi Klein-smiðurin stjórnar tí, tí hann dugir ikki at skriva eina grein, eina vanliga tíðindagrein, uttan so at hann blandar gall og gor í hana.

Hyggur tú at »blaðnum«, ja, eg havi so ilt við at kalla hetta eitt blað, tí tað er eitt egotripp hjá Klein-smiðinum ella bara Klein-tíðindi, so er alt í blaðnum eitt lesarabrev, ið syrgiliga avspeglar eitt syndrað kenslu-

liv, sum nú roynir at koma sær fram við at harta inn á onnur og gorhegla hjálparleyst í eynd og vest.

Tí var tað spell, at Dimma ikki yvirtók »blaðið« í sínari tíð og fekk nøkur rættlig blaðfólk oman á Lýðarsvegi, ella hvar ætlanin var at hava redaktiónina. Enntá lay-out av nýggjari forsiðu var gjørt, sum blaðstjórnin á Lýðarsvegi dámdi sera væl.

Hví skrivaði tú ongantíð um tær samráðingarnar í Klein-tíðindum, Dan Klein, og ætlaðu yvirtøkuna, men vátka tær í samráðingum og yvirtøkum hjá øðrum? T.d. ert tú altíð skjótur at skriva um lønarvíðurskiptini á Sosialinum, eftirstøður, lýsingarpengar o.a.

Hvør er munurin, tá ið tú nú kallar Oyggjatiðindi fyri eitt blað? Skitsera han upp í lesarabrevi ella grein, góði maður.

Tí vit skulu vera vís í, at lógu Sosialurinn og t.d. Norðlýsið í samráðingum, fekk Klein-smiðurin ikki lítið burtur úr og neyvan afturhald heldur.

At enda

Nú vóni eg, at blaðstjórnin, ið sigur seg ikki vera nakran eingil, fær stundi at seta eitt aftursvar saman, so vit fáa eina leysliga mynd av, hvar hesin maðurin svimur í etisku sugguni á Lýðarsvegi, um hann loyvir stóru nasagluggum at koma undan eitt bil.

Tí tað er sanniliga eitt og annað, sum átti at fingið eina meira síðiliga viðgerð, heldur tú ikki tað.

Eg eri so klárur tí ein og hvønn dyst við teg, harra blaðstjórn! Og tú skal vera visur í, at skuffan verður tann sama!

Vís teg sum ein mann og goym teg ikki aftan fyri dulnevnd lesarabrev. Tú hevur eitt heilt »blað« at vátka tær í.

Ólavur í Beiti